

EL RUM-RUM

Màrius Serra

Serà notícia, això de demà?

Seria una molt mala notícia que l'obertura d'una llibreria nova fos notícia, i això és el que passarà demà a Barcelona. Tres joves emprenedors obren una llibreria en un número-cipria (232) del carrer Provença sota l'alcobroc optimista d'un nom com La Impossible. Dues dels tres (Olga Federico i Mireia Perezó) ja n'exercien a l'extinta Proa Espais (també a Provença), un dels establiments que van compartir títulars apocalíptics amb altres nous com ara Catalònia, McDonald's o Robafaves. El tercer del trio és Tono Cristófol, de qui fins ara coneixem els agosarats dissenys d'Edicions del Periscopi (com el gran llibre *Com fer-se fastigosament ric a l'Àsia emergent*, de Mohsin Hamid). No cal dir que els desitjo el millor, i segar que no seré l'únic, perquè en el món cultural hi ha una percepció general de fin d'època que cal posar en francès per intentar reproduir-ne el to. Però tampoc no en fem un gra massa. És lògic que les llibreries evolucionin i es reinventin. A Mataró ha tancat la Robafaves, però ha obert la Dòria i a Tostosa la Viladrich s'ha reinventat. La Jaimes ha hagut de deixar el passeig de Gràcia per la pressió asfixiant dels lloguers, si però ha reobert al carrer València. Pel mateix motiu tanca a Madrid Pacollidora. La Buena Vida, regentada des de fa un lustre per Jesús Trueba, i el germà de David i Fernando ja ha dit que reobrirà en una altra ubicació. I també que volia renegociar a la baixa el lloguer però el propietari, el jugador del Madrid Xabi Alonso, s'hi ha negat en rodó. Les cròniques que he llegit fan servir totes l'expressió

Seria una molt mala notícia que l'obertura d'una llibreria nova fos notícia, i això és el que passarà demà a Barcelona

"se ha cerrado en banda", en un nou exemple d'ús indiscriminat del llenguatge esportiu. A Madrid mateix l'obertura de La Central de Cailao ha estat un esdeveniment. Cinc anys són també els que fa que va obrir L'Espolsada, el multipremiat projecte llibreter de Fe Ferrández Villaret a Les Franqueses del Vallès, i a

Manacor he pogut comprovar com es consolida el projecte d'un altre llibreter-lector: Fausto Puerto, de Món de Llibres.

Qui es vulgui tallar les venes amb un obrecartes que ho faci, però la veritat és que en els últims tres mesos he visitat una quarantena de llibreries i he comprovat que la crisi les afecta d'una manera similar al que passa amb les sabateries, les botigues de joc o les camiseries. El futur és, per naturalesa, incert, però és. Els llibreters dels setanta donen pas a nous emprenedors. L'exemple més evident de relleu és a Vic: l'emblemàtica llibreria La Tralla ha canviat de mans després de 38 anys. La incombustible Imma Bellafont l'ha traspassada a Oriol Roig, un estudiant d'Història de 25 anys. Menys escarafalls i a comprar més llibres.